



BLOM!

Applicaties zijn katten in de zak

We hebben er allemaal elke dag mee te maken. Sterker nog, het is waar we mee werken. Applicaties vormen onze interface naar de slimmigheden en verwerkingscapaciteit van 'de computer'. De laatste decennia is er meer gelijkvormigheid gekomen in die interface. Althans als het gaat om waar de knoppen zitten en hoe we het op papier krijgen. Want ook dat is iets wat zeker is gebleven de afgelopen decennia, we willen het op papier hebben. En in diezelfde decennia hebben we vooral geleerd dat de beste applicatie gewoon werkt en, op dat vlak, vooral zeldzaam is. Applicaties die gewoon werken, stabiel zijn, betrouwbaar en voorspelbaar. Wie ze kent mag het zeggen. Het beheer van de applicatie is daarin bepalend, zo wordt althans beweerd. Dat beheer is nodig omdat applicaties met regelmaat door de fabrikant worden vernieuwd; om functionaliteit toe te voegen, de snelheid en betrouwbaarheid te verhogen of de gebruiksvriendelijkheid te verbeteren. Het is een bekend verhaal dat we applicaties verkopen, kopen, gebruiken of door anderen laten gebruiken die vol zitten met fouten en tekortkomingen. Applicaties blijven katten in de zak. Er zijn echter ook omgevingen die geen onderhoud op applicaties verrichten. 'Als het werkt, dan moet je er verder vanaf blijven', luidt daar het motto. Het zijn die omgevingen waar nog met computers uit het stententijdperk wordt gewerkt, waar internet alleen op een afdelingscomputer mogelijk is en waar IT-beheer in het algemeen niet verder komt dan het om de vijf jaar uitkiezen van een nieuw up-to-date systeem, tenzij het oude nog prima werkt natuurlijk. Daar wordt door sommigen heel gek tegenaan gekeken. Toch kun je je de vraag stellen of dat zo'n gekke houding is. Want wie is er dan eigenlijk gekker: de clown, het circus of het publiek?

De applicatie moet gewoon werken, altijd en overal. Om dat voor elkaar te krijgen zijn er nogal wat hindernissen te nemen. De implementatie laten we doen, want we hebben er per slot van rekening in de eerste periode na de aanschaf nog geen verstand van. Tijdens de implementatie is er de training. Na de implementatie het beheer. En er is uiteraard een testomgeving nodig. Daarvoor kunnen we niet de oude, in beginsel nog prima spullen gebruiken, want de testomgeving dient identiek te zijn aan de productieomgeving. Ze mag wel minder capaciteit hebben maar moet toch zeker op de

zelfde hardware en hetzelfde besturingssysteem draaien. Volgens de folder worden applicaties steeds onafhankelijker van hardware- en besturingssysteem, als je tenminste de meest recente hardware en het meest recente besturingssystemen gebruikt. In het licht van genoemde hindernissen is het bemoedigend dat het virtualiseren van applicaties de laatste tijd een grote vlucht heeft genomen. Dat komt niet alleen omdat de techniek van virtualiseren volwassen is geworden, maar vooral ook omdat virtualisatie een zegen is voor applicatiebeheerders. De productieomgeving kan sneller worden betreden dan ooit tevoren.

Het virtualiseren van applicaties is een nieuwe vaardigheid waarmee het verschil wordt gemaakt. Zo zitten we aan de kant van de infrastructuur. Die is generiek en we zijn dus niet meer alleen maar afhankelijk van de applicatieleverancier. Niet dat alle applicaties te virtualiseren zijn. De slechte laten zich niet zo handig verwerken. Als de applicatie echter op de juiste manier is gevirtualiseerd dan werkt hij altijd op dezelfde manier; voorspelbaar, stabiel en overal. En dat is wel zo handig. De applicatiebeheerder krijgt met de applicatievirtualisatietool tevens een middel voor het updaten en fixen van applicatieversies in handen. Centraal uitgerold en bijgehouden, en ook centraal terug te draaien terwijl de eindgebruiker werkt. Je moet wel nog even opnieuw opstarten; en dat blijft nog wel even zo.

Het virtualiseren van applicaties is eindelijk een goed alternatief voor het principe 'als het werkt, moet je er vanaf blijven'. Het enige nadeel is dat het weer extra investeringen vraagt. Investeren die niet kunnen worden verhaald op de applicatieleverancier, omdat die claimt juist ook geld te moeten uitgeven om die virtualisatie mogelijk te maken. En ook de producent van het besturingssysteem gaat die investeringen niet betalen, omdat het óf een onderdeel is van het besturingssysteem, óf omdat het juist zo'n goede ondersteuning biedt aan applicatievirtualisatie.

Het wordt er alles bij elkaar dus zeker niet goedkoper op, maar wel makkelijker en vooral leuker. Nog even en we zijn zover dat applicaties nog echt gaan doen wat we van ze verwachten ook.

JAN BLOM

is manager Operations bij Ictivity bv.